Svanebäck
Ronneby
30.1.1922.

Allrakäraste Mormor!

Jag kan knappast skicka af mitt förra bref förrän Mormors storslagna födelsedagsgåfva ankom. Jack så gränslöst mycket för pengar & telegram! Det var bara alldeles för mycket. Jag känner mig som en riktig Kröus nu & dijuter som en grymsk girigbuk, när jag sitter & tittar på lodlapparna, som för en gång skull inte kära kuchållerskan till & som jag inte heller ämnar lägga dit.

378 - 7

Min födelsedag firades alldeles "en familie" utan några främmande alls. Vädret bedrade mig också med solsken och klar himmel. - Barnen äro nu så dagarna idel intresse för den nya lekstugan, som växer upp inför deras ögon. Den blir stor och rymlig och när vi nu komma till Stockholm skola vi anskaffa de af Mamsor till sig skänkta möblerna.

I natt hade vi 10° kallt igen och följaktligen ha våra kärkänslorna fått skrinläggas på nytt och skridskorna kommit fram. Den bärligaste skridskoisen funno vi uppe i skogen på ett stort kärr. Där var alldeles riskfritt, ty om isen skulle brista blef man nog gjens

vårt till knäna & dessutom var där alldeles lugnt, hvaremot öfver gårdagen dag blåst en intensivt kall nordlig blåst.

Jag fick telegram från Harry & Ulla från Boston. De måtte haft en svår öfverresa. Stackars Ulla & Thelma som ej tåla sjön; särskildt Ulla brukar ju bli så där obeskrifligt sjösjuk. Då kan man ej så värst mycket nöje af sin resa. Måtte beröfningen i Medelhafvet bli lugnare.

Som jag nu måste upp & säga godnatt till barnen så slutar jag med många hälsningar från dem & barnen & än ett varmt tack från

Mamma så tillgifna dotterdotter

Carola